

Nadere wijziging van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden en de Wet op de loonbelasting 1964
(Het buiten de kring van verzekerden onderscheidenlijk van loonbelastingplichtigen brengen van degenen, die als lid van de bemanning van een vissersvaartuig aanspraak hebben op een aandeel in de besomming)

VOORLOPIG VERSLAG

Nr. 4

(De vroegere stukken zijn gedrukt in de zitting 1972-1973)

De vaste Commissie voor Sociale Zaken, welke met het voorbereidend onderzoek van dit wetsontwerp is belast, heeft de eer over haar voorlopige bevindingen als volgt verslag uit te brengen.

De tot de P.v.d.A.-fractie behorende leden zeiden het juist te achten dat, nu zich een meningsverschil voordoet tussen de twee hoogste rechtscolleges over de toepassing van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, de wetgever maatregelen neemt om tot een oplossing te komen. Zij wezen er echter op dat bij de behandeling van de wet van 23 april 1971, *Stb.* 241, de toenmalige bewindsman het wenselijk oordeelde dat de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden (een volksverzekering) op alle maatschapsvissers van toepassing zou blijven, terwijl het bedrijfsleven daartegen ook geen bezwaren had.

Is de Staatssecretaris een andere mening toegedaan? Het nu ontstane probleem zou immers ook kunnen worden opgelost door maatschapsvissers nadrukkelijk onder de werking van de in het geding zijnde wetten te plaatsen.

Acht, zo vroegen deze leden, de Staatssecretaris de nu voorgestelde wijziging ook niet in strijd met kabinetsbeleid, waarbij de koers is gericht op volksverzekeringen, terwijl de toepassing van de sociale zekerheidswetten met betrekking tot zeevissers zich steeds verder gaat bewegen in de richting van uitzonderingen en ontheffingen?

Daar in de Kamer bij het behandelen van de wet van 23 april 1971 twijfel en ongerustheid bestond met betrekking tot de gelijkwaardigheid van een verzekering middels het Sociaal Fonds voor de Maatschapsvisserij in vergelijking met een verzekering ingevolge de Ziektewet, de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Werkloosheidswet, waaraan de deelvissers met ingang van 1 april 1971 werden onttrokken, heeft de toenmalige bewindsman de Kamer toegezegd de ontwikkeling daarvan te volgen en de Kamer te informeren. Een dergelijke informatie wordt door deze leden alsnog op prijs gesteld en nodig geacht voor de beoordeling van het thans voorliggende wetsontwerp. Een overzichtelijke vergelijking van de verstrekkingen ware daarbij te overleggen.

Zijn er, vervolgden deze leden, wettelijke voorschriften die het een schipper van een zeevissersvaartuig verbieden uit te varen indien hij geen zekerheid heeft dat de opvarenden zijn verzekerd tegen de gevolgen van ongevallen, ziekte en werkloosheid, hetzij ingevolge de eerder genoemde sociale zekerheidswetten hetzij ingevolge een aansluiting bij het Sociaal Fonds voor de Maatschapsvisserij? Op welke wijze wordt controle uitgeoefend op het verzekerd zijn van deelvissers?

Blijft de eigenaar van een zeevissersvaartuig, ook indien op deel wordt gevaren, wettelijk aansprakelijk voor uitkeringen ingevolge de eerder genoemde sociale zekerheidswetten bij het niet nakomen van de door het Sociaal Fonds voor de Maatschapsvisserij gestelde regels?

Is de indruk, aldus nog steeds deze leden, juist dat het niet meer aanwezig achten van een loondienstverhouding tot gevolg heeft gehad dat op zeevissersvaartuigen, waarop in maatschapsverband wordt gevaren, op ruime schaal de hand wordt gelicht met de monsterplicht?

Is de Staatssecretaris bereid de Minister van Justitie te verzoeken daarnaar een nauwgezet onderzoek in te stellen en de Kamer zijn bevindingen mee te delen? Indien deze indruk juist mocht zijn, is de bewindsman dan bereid om het niet van toepassing verklaren van de vorengenoemde sociale zekerheidswetten opnieuw in overweging te nemen? En is de bewindsman dan bereid om de Minister van Justitie te verzoeken om onverwijld maatregelen te treffen tot stipte nakoming van de monsterplicht, daar bij het niet monstereen immers elke controle ontbreekt in hoeverre de bemanningsvoorschriften ingevolge de Zeevaarddiplomawet worden overschreden, zodat de veiligheid van zeevissers niet meer is gewaarborgd?

Ten slotte merkten deze leden nog op dat bij hen ernstige twijfel bestaat of de opvarenden van zeevissersvaartuigen, niet eigenaars van een vaartuig zijnde, vertegenwoordigd geacht kunnen worden door de Nederlandse vissersbond.

Het onderhavige wetsontwerp en de memorie van toelichting daarop had de tot de C.P.N.-fractie behorende leden aanleiding gegeven tot de volgende vragen.

Is de Staatssecretaris van mening dat, al vallen de in dit wetsontwerp bedoelde categorieën vissers onder de besomming, zij toch als werknemers moeten worden beschouwd?

Houdt het buiten de K.W.L. houden van een bepaalde groep niet het gevaar in dat dit ook consequenties kan opleveren voor andere groepen?

Is de Staatssecretaris niet met hen van mening dat het niet meer verlenen van een uitkering ingevolge de Kinderbijslagwet aan de maatschapsvissers, die verzekerd zijn krachtens de Ziektewet, de W.A.O. en de Werkloosheidswet, een wezenlijke achteruitgang in het inkomen van deze groep zal betekenen?

Kan de Staatssecretaris, zo vroegen deze leden ten slotte, meedelen of er voldoende garantie bestaat met betrekking tot de financiële zekerheid van het Sociaal Fonds voor de Maatschapsvisserij? Welke regeling is hiervoor getroffen? Bestaat er een garantie van de Staat?

De leden behorend tot de fractie van de P.P.R. zeiden accoord te gaan met de technische wijziging op dit ondergeschikte onderdeel van de Kinderbijslagwet voor loontrekken. Zij waren echter van mening dat aan een meer fundamentele en ingrijpende wetswijziging voorrang had moeten worden verleend. Kan de Regering aangeven wanneer een dergelijke wijziging tegemoet kan worden gezien?

Aldus vastgesteld 1 november 1973.

WEIJTERS
 WIELDRAAIJER
 VELLENGA
 ROOLVINK
 BARENDREGT
 VAN DER LEK
 HERMSEN
 VERBRUGH
 VAN DER GUN
 MEIS
 S. KEUNING
 VAN AARDENNE
 VAN DAM
 KEJA
 KRUISINGA
 POPPE
 BEEKMANS
 VAN GORKUM
 VAN DER DOEF.